

CXIX.

Forslag til Lov

om

Ændring i Lov Nr. 339 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Saltvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele.(Fremsat i Landstinget den 17. Februar 1922 af Landbrugsminister *Madsen-Mygdal*).

§ 1.

§ 4 i Lov Nr. 339 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Lovgivning om Saltvandsfiskeri i de sønderjydske Landsdele affattes saaledes:

Det er, bortset fra særlige Rettigheder og bortset fra Aalefiskeri om Efteraaret med Ruser, der kan drives i samme Omfang som hidtil, forbudt at anbringe Pæleredskaber i de fra gammel Tid benyttede Vaaddrætsteder, og i disse skal ogsaa andre Redskaber vige for Brugen af Vaaddene. Landbrugsministeren foranstalter optaget Fortegnelse over Vaaddrætstederne samt Protokol over hævdvundne Regler for Brugen af Vaad og andre Redskaber i Vaaddrætstederne og fastsætter i Tvivlstilfælde Belligheden og Udstrækning af Vaaddrætstederne samt Reglerne for Brugen af Redskaber i disse. Landbrugsministeren foranstalter, forsaavidt det efter hans Skøn maatte anses for ønskeligt, Vaaddrætstederne afmærkede efter nærmere af ham fastsatte Regler. De paagældende Lodsejere skal være pligtige til at taale, at de fornødne Mærker opsættes paa deres Grund, og give det offentlige Adgang til at opsætte og vedligeholde Mærkerne. Udgifterne ved Afmærkningen afholdes af Statskassen. Om Vaaddrætstedernes Beliggenhed vil Bekendtgørelse være at udstede.

Fiskerne er berettigede til i samme Omfang som hidtil at benytte Strandbredden, udfør hvilken et Vaaddrætsted er beliggeude, til Landdraging af Vaad.

§ 2.

Til § 8 sidste Stykke tilføjes:

Landbrugsministeren kan efter derom fremsat Andragende, naar det skønnes ønskeligt, ændre eller ophæve Forbudet mod Brugen af Snurpenot og af Driv- og Slæbevaad.